Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 för omklassificering av betalningar som grundar sig på swapkontrakt och framtida räntesäkringsavtal

(2000/C 116 E/14)

KOM(1999) 749 slutlig — 2000/0019(COD)

(Framlagt av kommissionen den 10 januari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av det förslag till förordning som kommissionen lagt fram,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet [1] innehåller en referensram bestående av gemensamma standarder, definitioner, klassifikationer och bokföringsregler för sammanställande av medlemsstaternas räkenskaper för Europeiska gemenskapernas statistikbehov, för att sinsemellan jämförbara resultat skall erhållas från medlemsstaterna.

(2) I ENS 95, och i SNA 93 definieras swappar (5.67) som ”avtal enligt kontrakt mellan parter som kommer överens om att byta betalningsströmmar på lika stora skuldbelopp under en viss tid och enligt förutbestämda regler”, och därtill fastställs att ”de två mest förekommande varianterna är ränteswappar och valutaswappar”.

(3) I de ursprungliga versionerna av ENS 95 och SNA har ränteströmmar som byts ut mellan två parter på grundval av någon form av swapkontrakt och på grundval av framtida räntesäkringsavtal betraktats som icke-finansiella transaktioner och bokförts som kapitalinkomst under posten räntor.

(4) Detta förfarande har gett upphov till problem och kommissionen anser det därför nödvändigt att inte längre låta dessa ränteströmmar ingå i kapitalinkomsten. En sådan ändring har redan gjorts i den reviderade versionen av SNA 93.

(5) Det är därför ändamålsenligt att bokföra dessa strömmar som finansiella transaktioner i posten finansiella derivat, som i ENS 95 ingår i kategorin F3 ”Värdepapper andra än aktier”.

(6) Kommittén för Europeiska gemenskapernas statistiska program, inrättad genom beslut 89/382/EEG, Euratom [2], och kommittén för valuta-, finans- och betalningsstatistik, inrättad genom rådets beslut 91/115/EEG [3], har rådfrågats på var sitt område i enlighet med artikel 3 i vartdera av nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga A till rådets förordning (EG) nr 2223/96 ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

---

[1] EGT L 310, 30.1.1996, s. 1.

[2] EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

[3] EGT L 59, 6.3.1991, s. 19. Beslutet i dess ändrade lydelse enligt beslut 96/174/EG (EGT L 51, 1.3.1996, s. 48).

BILAGA

Bilaga A till rådets förordning (EG) nr 2223/96 ändras på följande sätt:

1. I kapitel 4 skall punkt 4.47 ersättas med följande:

"4.47 Betalningar som grundar sig på någon form av swapkontrakt skall inte betraktas som ränta och skall inte registreras som kapitalinkomst. (Se punkt 5.67 d och punkt 5.139 c om finansiella derivat).

På samma sätt skall transaktioner som grundar sig på framtida räntesäkringsavtal inte registreras som kapitalinkomst (se punkt 5.67 e)."

2. I kapitel 5:

a) Punkt 5.67 d och e skall ersättas med följande:

"d) swappar, men endast om de har ett marknadsvärde på grund av att de är föremål för handel eller kan avräknas. Swappar är avtal enligt kontrakt mellan två parter som kommer överens om att byta betalningsströmmar på lika stora skuldbelopp under en viss tid och enligt förutbestämda regler. De mest förekommande varianterna är ränteswappar, valutaswappar och valutaränteswappar (cross currency interest swaps). Ränteswappar innebär ett byte av räntebetalningar av olika karaktär, t.ex. fast ränta mot rörlig ränta, två olika rörliga räntor, fast ränta i en valuta och rörlig ränta i en annan etc. Valutaswappar (inklusive alla terminskontrakt) är valutaaffärer enligt en förutbestämd växelkurs. Valutaränteswappar innebär ett byte av bestämda belopp i två olika valutor med påföljande betalningsströmmar, under en viss tid och enligt förutbestämda regler. Inom systemet skall de betalningar som följer av dessa i ingetdera fallet betraktas som kapitalinkomst, och alla betalningar skall bokföras på kontot för finansiella transaktioner.

e) framtida räntesäkringsavtal (FRA – forward rate agreements), men endast om de har ett marknadsvärde på grund av att de är föremål för handel eller kan avräknas. FRA är avtal enligt kontrakt enligt vilka två parter i syfte att skydda sig mot ränteförändringar kommer överens om att ränta på en bestämd avräkningsdag skall betalas på ett fiktivt lånebelopp som aldrig lånats upp eller ut. Betalningarna relateras till skillnaden mellan den överenskomna räntesatsen och marknadsräntan på avräkningsdagen. Dessa betalningar betraktas inte som kapitalinkomst i systemet utan skall registreras som finansiella derivat."

b) Punkt 5.139 c och d skall ersättas med följande:

"c) Alla provisioner som betalas till eller erhålles från mäklare eller andra mellanhänder för att förmedla optioner, futures, swappar och andra derivatkontrakt behandlas som betalning för tjänster i relevanta konton. Deltagarna i en swap anses inte utföra tjänster åt varandra, men alla betalningar till en tredje part för att förmedla swappen skall behandlas som betalning för en tjänst. Där kapitalbelopp byts i enlighet med ett swapkontrakt skall motsvarande strömmar registreras som finansiella derivat (F.34). Även om den premie som betalas till utställaren av en option definitionsmässigt kan anses innehålla en serviceavgift, är det i praktiken inte möjligt att särskilja servicedelen. Därför skall hela köpesumman registreras som förvärv av en finansiell tillgång hos köparen och som en skuld hos försäljaren.

d) Om swapkontrakt medför ett byte av kapitalbelopp, vilket är fallet till exempel vid valutaswappar, skall detta första byte registreras som en transaktion i det underliggande instrument, som är föremål för bytet och inte som en transaktion i finansiella derivat (F.34). Där kontrakt inte medför ett byte av kapitalbelopp registreras ingen transaktion vid kontraktets ingående. I båda fallen är det underförstått att ett finansiellt derivat med initialvärde noll samtidigt skapas. I fortsättningen kommer swappens värde att vara detsamma som

1. i fråga om kapitalbelopp, det aktuella marknadsvärdet av skillnaden mellan det förväntade framtida marknadsvärdet på de belopp som skall växlas tillbaka och de belopp som specificeras i kontraktet,

2. i fråga om andra betalningar, det aktuella marknadsvärdet (nuvärdet) av de framtida flöden som specificeras i kontraktet.

Förändringar i derivatets värde över tid skall registreras i omvärderingskontot.

Kommande återväxlingar av kapitalbelopp styrs av villkoren i swapkontraktet och kan innebära att finansiella tillgångar byts till ett pris som skiljer sig från det gällande marknadspriset på dessa tillgångar. Motsvarande betalning mellan parterna i swapkontraktet blir så som specificerats i kontraktet. Skillnaden mellan marknadspriset och priset i kontraktet blir följaktligen lika med det likvidationsvärde på tillgången/skulden som gäller på förfallodagen och skall registreras som en transaktion i ett finansiellt derivat (F.34). Däremot skall andra flöden som grundar sig på ett swapkontrakt registreras som en transaktion i ett finansiellt derivat i fråga om de belopp som faktiskt har bytts. Alla transaktioner i finansiella derivat måste motsvara den totala kapitalvinsten eller förlusten under swapkontraktets löptid. Behandlingen är analog med den som skall användas för optioner som utnyttjas vid förfall (se a ovan).

När det gäller institutionella enheter skall en swap eller ett framtida räntesäkringsavtal bokföras under finansiella derivat, på tillgångssidan när det har ett positivt nettovärde (varvid positiva nettobetalningar ökar nettovärdet (och vice versa). Om swappen har ett negativt nettovärde skall den bokföras på skuldsidan, varvid negativa nettobetalningar ökar nettovärdet (och vice versa).”